

מקור המאמר בזהר פרשת שמיני דף פח ע"ב

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֹדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
 אִזְ תְּתַעֲנַג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דִּהְיָא
 שַׁעְתָּא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
 בְּחֻדְוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֻדְוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבַדִּינָן,
 וּסְעוּדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָתָא תְּלִיתָא דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ
 נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סְעוּדָתָא
 דְזַעִיר אַפִּין, דִּהְיִי בְשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
 מִהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכָן. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵּי
 בְּסַעֲוֹדָתֵיהּ, וְלֹא־שְׁלָמָא אֵלִין סְעוּדָתִי, דְּאֵינֹון
 סְעוּדָתִי מְהִימְנוֹתָא שְׁלִימְתָא, דְּזֹרְעָא קַדִּישָׁא
 דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מְהִימְנוֹתָא עֲלָאָה, דִּהָא דִּילְהוֹן הִיא,
 וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת. וּבְגִינֵי
 כֶּךָ אָמַר, (שמות לא) בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוֹדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
 דְּאֵינֹון בְּנֵי מִלְכָּא. דְּאֵינֹון מְהִיכְלָא
 דְּמִלְכָּא, דְּאֵינֹון בְּנֵי מְהִימְנוֹתָא, וּמֵאן דְּפָגִים
 חַד סְעוּדָתָא מִנֵּיהּ, אַחֲזִי פְגִימוֹתָא לְעִילָא,
 נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שְׁהִם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשְׁהִם מְהִיכְל הַמֶּלֶךְ וְשְׁהִם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שְׁפוּגִים סְעוּדָה
 אַחַת מֵהֶם, מֵרָאה פָּגִים לְמַעְלָה, וּמֵרָאה אֶת עֲצָמוֹ שְׁאִינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שְׁאִינוֹ מִבְּנֵי

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פרש חגיכם. אמר פרש חגיכם, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא אמר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פעי בר נש לחדי, ולמחדי למספני. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למספני, עונשיה סגני, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה פתיב, (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, כשאר זמנין וחגיגין, דכתוב פרש חגיכם. פרש חגיכם קאמר, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמר.

ובגיני כך פתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדוגמא דעלמא דאתי. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וְדָאֵי כַּךְ הוּא. אוֹי לְאָדָם שְׁלֵא מְשָׁלִים אֶת שְׂמַחַה הַמְּלִךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמַהִי שְׂמַחַתוֹ? אֵלּוּ שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת שְׂאֲבָרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמַחַה עַל שְׂמַחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה מִכָּל צְדָדָיו.

שְׁנֵינוּ, בַּיּוֹם הַזֶּה מִתְּעַטְרִים הָאֲבוֹת, וְכֹל הַבָּנִים יוֹנְקִים, מֵהַ שְׂאִין כֹּן בְּכָל שְׂאֵר הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בַּיּוֹם הַזֶּה רִשְׁעֵי הַגִּיהֶנֶם נָחִים. בַּיּוֹם הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְּעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְּעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וְדָאֵי כַּךְ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ, דְּלֹא אֲשָׁלִים חֲדוּתָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמֵאֵן חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֵלִין תְּלַת סְעוּדָתֵי מְהִימְנוּתָא. סְעוּדָתֵי דְּאֲבָרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכֻלְהוּ חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוֹי.

תָּאנָא, בְּהֵדִין יוֹמָא מִתְּעַטְרָן אֲבָהוֹן, וְכֹל בְּנֵין יִנְקִין, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאֵר חֲגֵין וּזְמַנֵין. בְּהֵדִין יוֹמָא, חִיבֵיָא דִּגִּיהֶנֶם גַּיְיָחִין. בְּהֵדִין יוֹמָא, כָּל דִּינֵין אֲתַכְפִּיין, וְלֹא מִתְּעַרִין בְּעַלְמָא. בְּהֵדִין יוֹמָא אוֹרֵיָתָא מִתְּעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימֵין. הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נִכְפָּים וְלֹא מִתְּעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בַּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְּעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

ספר אור הזהר (עמוד 219)

– פֶּרֶק ג' –

בו יבאר גדל מעלת למוד ספר הזהר והתקונים וסגלתו בזה ובבא

(א) מי שלא למד רזין דאורייתא לא זכה לפנימיות הקדוש ברוך הוא

מי שלא למד חכמת הקבלה של סודות ורזין דאורייתא, לא זכה לפנימיות הקדוש ברוך הוא ויתברך ויתעלה כו'.

אם ימצא אחד בעיר ושנים ממשפחה הלומד סתרי תורה, האיש הזה הוא בעקר בדעת השלם בלי חסרון.

(ב) אור ששת הימים גנוז בזהר

...על דרך ששמעתי פעם אחד שאלו להבעל שם טוב זכרוננו לברכה לחיי העולם הבא אחת מהדברים, ואזי פתח ספר הזהר שהיה מנח על השלחן והסתפל בו ואמר להם כל המאריך, ואחר כך נמצא האמת אתו שכונ בדבריו. ושאלו פיו הקדוש, וכי בשביל שפתח את ספר הזהר והסתפלות מעט בזהר יתכן לדעת ולראות מרחוק? ואז השיב: הלא מצינו אור שברא בו הקדוש ברוך הוא את עולמו היה מאיר מראש העולם ועד סופו, וגם האדם יכול לראות מראש העולם ועד סופו עם אור הבהיר ומאיר לארץ ולדרים עליה, וכיון שראה הקדוש ברוך הוא שאין העולם כדאי להשתמש עם זה האור, גנוז לצדיקים, ואיה אפוא המקום המכיל את האור והיכן גנוז, גנו את האור בתורה, שתורה אוצרו הטוב של הקדוש ברוך הוא, וכשאדם לומד תורה לשמה מסתפל בה בעין שכלו, המאור הגנוז מאיר לו נתיב להשכיל ולראות מראש העולם, באשר מאז קדם שנגנו האור.

(אור המאיר (ויטאמיר) פרשת פקודי, דף כ"ח טור ג')

ספר אור הזהר (עמוד 220)

ג) האור החיים הקדוש מעריך את הבעל שם טוב כבר-סמכא בתורת הסוד

בשנת תק"ב נדפסו בוויניציא חמשים עם פרוש "אור החיים" מאת הרב הקדוש מורינו הרב רבי חיים בן עטר זכר צדיק לברכה מירושלים, והגיעו החמשים ליד הבעל שם טוב זכרונו לברכה ושמח בהם מאד, כי בפרוש אור החיים מצא הבעל שם טוב התלהבות נעלית לעבודת השם, אז שלח הבעל שם טוב את גיסו הרב הקדוש רבי גרשון קיטווער זכרונו לברכה לירושלים, שיבוא אל ישיבות מורינו הרב רבי חיים בן עטר זכרונו לברכה, ומראש הגיד לו שלהרב בעל אור החיים יש שתי ישיבות, אחת ללמודי גמרא פרוש תוספות בנגלה, ואחת ללמודי אצילות תורות הקבלה, והזהיר הבעל שם טוב את גיסו הרב הקדוש כי ישתדל להיות בישיבות הנסתר, ולא יגיד כלל לבעל אור החיים מי הוא, עד אשר ירגיש בו הרב עצמו.

באשר בא הרב גרשון קיטווער זכרונו לברכה שמה, הלך לבעל אור החיים לבקש ממנו שיניחחו לשמע לקח מפיו הקדוש, ונתן לו רשות לפגס לבית מדרשו, ולמד שבוע אחד בישיבתו הנגלית, אחר כך נכנס לבית הרב אור החיים ובקש אותו כי ירשהו ללמד אצלו בישיבה הנסתרה. וישאלהו הרב, מי גלה לך שיש לי ישיבה נסתרה, ויען לו שגיסו ורבו הרב ישראל בעל שם הגיד לו, ויאמר לו הרב אור החיים כי לא ידעהו, ואף על פי כן באשר הביט עליו מראשו ועד רגלו, הכיר בו כי ראוי הוא ללמד קבלה, ונתן לו רשות גם לזה. וכאשר למד שמה שלשה ימים צוה הרב אור החיים לשומר הפתח לבל יתנהו עוד לבוא פנימה, והלך מורינו הרב גרשון לבית הרב לדעת סבת הדבר, ויהי אך ראהו הרב, אמר לו, חמתי עליה, מדוע לא אמרת על גיסך בעל שם טוב, רק אמרת גיסך הוא הרב ישראל בעל שם, את הרב ישראל בעל שם לא אדעהו, אבל את מורינו הרב רבי ישראל בעל שם טוב אכיר על פי ראיה דקה מעולמות העליונים, ולהישיבה לא הניחו עוד לבוא, כי אמר שאין לו צורך ברב אחר, אם יש לו רב בפעל שם טוב. (דורש טוב (משורטקוב) אחרון של פסח תש"א, עמוד קצ"ד טור א')

ד) למוד הזהר תקון האדם בזה ובבא

בהיכלא תנינא יש שם חיה קדושה יופיא"ל [גימטריה קב"ל"ה, הרב משה זכותא] שמה, ואיהי קיימא בכל רזי דחכמתא, לכל אינון מפתחאן דחכמתא קיימין ביה. [והוא היה רבו של משה רבינו עליו השלום, כידוע].

האי חיותא, קיימא למתבע אנרא מעם קודשא בריה הוא, למיהב לכל אינון דרדפי בתר כל מאריהון דחכמה, ואפילו מפל בר נש, ואולפי חכמתא למנדע למאריהון, והוא אנרא דיהיב לבני נשא דרדפי בתר חכמה למנדע למאריהון.

דכד נפק בר נש מהאי עלמא, האי חיותא נפקא על ד' שרפים מעפפין, וטאסת קמיה, ולא שביק כל אינון גרדיני נימוסין די בסטרא אחרא, למקרב בהדיה, [ואף על פי שיהיה חיב, יצילהו שלא יצטערוהו בעת, ונקה לא ינקה חס ושלום, שאין משוא פנים למעלה ויטהרוהו מסיגי מעשיו, אור החמה בשם הרמ"ק זכרונו לחיי העולם הבא]. וכמה אינון שליחן דשלם, סחרניה. ואלין שרפים כד נטלין ואתחזיון, אתנפין אינון שרפים נחשים, דנפקן מההוא נחש דגרים מותא לכל עלמא.

האי חיותא קדישא קיימא כד נשמתא סלקא ומטאת לגביה, כדן שאל לה ברוא דחכמתא דמאריה, וכפום ההיא חכמתא דרדפי אבתרה ואדבק בה, הכי יהבי ליה אנריה. ואי יכיל לאדבקא ולא אדבק, דחי ליה לבר, ולא עיילה, וקיימא תחות ההוא היכלא בכסיפו, וכד נטלי גרפיהו, אלין שרפים דתחותה, כדן בלהו בטשי בגרפיהו, ואוקדון לה ואתוקדת ולא אתוקדת, וקיימא ולא קיימא, והכי אתדנת בכל יומא, נהירת ולא נהירת.

ואף על גב דעובדין טבין אית לה, בגין (בראשית קל"ב) דלית אנרא בההוא עלמא, כאינון דמשתדלי בחכמתא, לאסתכלא ביקרא דמאריהון, ולית שיעורא לאנרא, דאינון דידעי חכמתא, לאסתכלא ביקרא דמאריהון. וכאה חולקיהון בעלמא דין, ובעלמא דאתי, דכתיב, (משלי ג) אשרי אדם מצא חכמה [כי סתם חכמה הוא סודות התורה, אור החמה, בשם הרמ"ק זכרונו לחיי העולם הבא] ואדם יפיק תבונה.

(זהר חלק ב' רמז:)

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב